

Vreugdevol wachten

19 november 2012 om 19:43

Ik kan best een ongeduldig persoon zijn.

Voorals als ik iets fantastisch voor de deur staat. Op dit moment werk ik aan de powerpoints die gebruikt gaan worden voor de lezingenserie van The Great Escape, een evangelisatie actie die AGP organiseert in samenwerking met de Adventkerk van Almere. Alhoewel de vraag of wij mee wilden doen met de actie een verassing was. Bleek het in feite voor Elma en mij een antwoord te zijn op een gebed die wij een jaar eerder uitspraken.

Elma en ik zaten tijdens een evangelisatie-actie van de Adventkerk van Breda, eind 2011 om tafel en bespraken een idee om zelf een eangelisatie-actie te organiseren met als titel, u raad het al, 'The Great Escape', het moest een lezingenserie over profetie worden, die praktisch moest worden voor de toehoorders. Niet alleen praten over data en feiten, maar juist ook over jezelf voorbereiden en een relatie met Jezus Christus opbouwen. Mensen moeten niet alleen weten wat er staat te gebeuren. Wij vonden het ook belangrijk dat mensen hun leven overgeven aan de Here en dan niet uit angst voor het onbekende, maar uit dankbaarheid voor wat Hij doet als Hemels Hogepriester en uiteindelijk als komend Koning.

Diverse kerken in Nederland zouden wij gaan aanschrijven, Wij hadden zelfs een concept brief klaarliggen. Wij hadden thema's in hoofdlijnen uitgewerkt, bespraken wie welke thema's zou bestuderen en uitwerken. In het gebed vroegen wij aan God, "Heer leid ons." En vervolgens gebeurde er een jaar van alles en nog wat... maar geen lezingenserie getiteld 'The Great Escape'!

Tot twee en een halve maand terug. Toen de zendingsraad van Almere ons vroeg. Elma en ik hebben een jaar gewacht, maar ons gebed werd toch verhoord. Was het wachten ellendig? Absoluut niet, want de Heer bereidde ons op Zijn manier ons voor, voor de actie die 1 december aanstaande gaat aanvangen.

Ik heb nog nooit zo vreugdevol gewacht, als nu. Omdat de Heer, de perfecte timing heeft. Het kwam niet te vroeg en niet te laat. Ik ben benieuwd voor hoeveel andere zaken de Heer, mij vreugdevol laat wachten.

Ik ga weer in gebed, ben benieuwd waar is straks Zijn naam groot voor mag maken.

Vol vreugde!

Lezing dag 1: Vergeet de stress en ontdek de rust van God

2 december 2012 om 10:43

Elma en ik zijn zaterdagochtend vroeg (sabbath) vanuit Roosendaal afgereisd naar Almere, ondanks het slechte weer waren we binnen anderhalf uur gearriveerd bij kerkgebouw de Triangel in Almere. Nog een uurtje wachten en na de sabbatschool zou de eredienst aanvangen. De eerste lezing is namelijk onderdeel van de eredienst. Ook al staat er in het preekrooster "Eigen Invulling", hier zou binnenkort een programma worden gehouden waar de gemeente en ondergetekende, maanden aan hebben gewerkt.

Ik was best 'stressed out', sinds oktober ben ik bezig geweest met schrijven, herschrijven, opnieuw formuleren en uiteindelijk opstellen van 8 lezingen. En dit alles moet gebracht worden in een tijdsbestek van 8 dagen. Zou wat ik gaan zeggen wel kloppen? Werken de dia's wel?

Uiteindelijk begon de eredienst. Maar door allerlei omstandigheden begon de eredienst niet om 11.00 maar ruim een kwartier tot 20 minuten later. Ik keek naar de klok en meteen dacht ik aan: "Strakjes moet ik preken in minder dan 20 minuten." Zoveel materiaal, zo weinig tijd. Almere is ook nog een tweetalige gemeente dus op sabbatochtend worden de lezingen ook vakkundig vertaald in het engels.

Ik zat vooraan in de kerk en overlegde met de ouderling van dienst... strakjes is het 12.00, zou ik mijn overdenking ernstig moeten inkorten. Ik bad, en worstelde. uiteindelijk kon ik met de overdenking beginnen en toen werkte de project van de powerpoint niet. Nog meer stress. Ik bad in mezelf en zei; "Heer help mij... al die techniek, de tijd"

Uiteindelijk ging de lezing van start (die je overigens kunt beluisteren via de AGP website op facebook, of de lezingenpagina van 'The Great Escape'), en alles liep voorspoedig, na afloop kwamen enkele gemeenteleden naar mij toe om mij te bedanken en zeiden dat alles helder en duidelijk overkwam. Ben zeer blij dat de Heer alles uiteindelijk heeft opgelost.

En ook 's avonds voor de tweede bijeenkomst kwamen ruim 30 mensen op de lezing af, ondanks het vrij slechte weer. Ook bezoekers met een niet-adventistische achtergrond kwamen op de lezing af. Na afloop had ik een bijzonder gesprek met een jonge kerel over zaken die speelden in zijn leven.

Al met al een bijzondere ervaring. Als je evangeliseert dan kom je er steeds weer achter, dat niet ik de controle hierover heb, maar Gods Geest. Hij geeft mij de woorden, de rust en het inzicht de nodig is om dergelijke dingen te kunnen doen. Simpelweg "Ik dien een machtig Heer en Heiland". Ik hoef niet de stressen en kan simpelweg de rust van God ervaren!

En nu snel verder met bijwerken van de website, uploaden van audio en video en klaarmaken voor de reis naar Almere.

Met dank voor jullie doortastend gebed.

Riley

Lezing dag 2: Fyra, gebeden en bezoekers

3 december 2012 om 0:27

Zondag 2 december beloofde een lange dag te worden en het is ook zo gebleken. Omdat Elma maandagochtend al om 5 uur uit bed moet, was het mij vrij snel duidelijk dat ik met de trein naar Almere en terug naar Roosendaal moest. Daarnaast besloot de NS te werken op het treintraject tussen Dordrecht en Roosendaal en moest ik letterlijk het halve land doorkruisen om in Almere te geraken, omreizen met Neerlands trots, de FYRA.

Al dat omreizen gaf mij een gevoel van enerzijds rustig reizen. Anderzins keek ik angstvallig op de klok of de trein zich wel aan de dienstregeling zou houden. Gelukkig heeft de Heer alles onder controle, dus kwam ik op tijd aan.

Ook vandaag waren er weer 30 tot 40 bezoekers, ook veel nieuwe gezichten, sommige niet-adventisten hadden andere niet-adventisten uitgenodigd om te komen luisteren. Een heel zegenrijke ervaring. De beste wijze van evangelisatie is niet een website of andere technische hulpmiddelen, maar vriendschapsevangelisatie. Dus als bezoekers zo geraakt worden door het profetisch woord welke vast en zeker is. En men wordt door het Woord en de Geest van God aangesproken om zelf anderen uit te nodigen dan zie je dat God tot zeer grote dingen in staat is. Ook sprak ik met enkele bezoekers die afgezwakt waren in hun geloofsleven en deze lezingen beschouwen als een nieuwe start. Op de terugweg in de trein naar huis sprak ik met een bezoeker die dankbaar was dat hij na een geloofs zoektocht in de Adventkerk belande. Hij ervaaarde persoonlijk dat God tegen hem zij dat hij niet verder hoefde te zoeken. Hij was eindelijk thuis met een goede boodschap.

Na de lezing bad ik nog voor vrouw en een gezondheidsprobleem. Deze lezingenserie is voor vele een zegen en niet alleen voor de bezoekers, en de gemeenteleden, zekers ook voor mij.

Blijf bidden,

Riley

Lezing dag 3: Lange files, niet werkende lap tops & gevouwen handen

4 december 2012 om 15:01

Dit keer ging Elma met mij mee naar Almere, over de weg in de auto. Maar een ritje van iets minder dan anderhalf uur, maar dan werd al gauw 2 uur. Wegens het slechte weer de hele dag door en een ongeluk met een vrachtwagen nabij Rotterdam, was de avondspits een nachtmerrie. In dit nachtmerrie moesten Elma en ik tijdig arriveren bij een lezing. Nu ben ik zelf niet de onder de indruk van een file hier of daar. Maar je wilt wel een gevoel van 'nut' overhouden van een dergelijke file. Zodat je begrip kan opbrengen voor de reden waarom je stilstaat in een weiland.

We stonden 4 keer in een file en vervolgens reden wij over de A27, tussen Gorinchem en Utrecht, slechts over een wegstrook omdat er een rood kruis over het andere weghelft te zien was. Maar zonder 1 verklaarbare reden waarom de weg zo afgesloten was. Maar de Heer had een ander plan met deze files en wegproblemen. Waar stel ik mijn vertrouwen in, tijdens een file bad ik zelfs, "Heer laat ons tijdig aankomen." Normaaliter zouden wij nooit op tijd aankomen, maar om klokslag 7 uur liepen wij alsnog het kerkgebouw in Almere binnen.

Maar ook daar waren er problemen, de computer waarmee de lezingen worden opgenomen en waar de beamer op is aangesloten werkte niet. De PC bleef telkens opnieuw opstarten, een half uur achter elkaar. Nu weer stelde de Heer mijn vertrouwen op de proef, en ook dit keer bad ik voor iets waar ik normaliter nooit voor zou bidden, "Heer laat de lap top werken." en na enkele minuten begon de lap top weer normaal te draaien en kon de lezing precies om half 8 begonnen zoals eerder aangekondigd op de flyers.

Ook nu was de zaal goed gevuld, wel wat minder bezoekers dan in het weekend, maar met name de niet-adventistische bezoekers zijn diegene de trouw alle bijeenkomsten bezoeken (iets voor de deskundigen om uit te zoeken). Voordat Elma en ik weer huiswaarts keerden, vertelde de zendingsleider dat twee bezoekers met ons willen bidden, omdat de lezingen hun zo heeft aangeraakt dat men een drastische verandering willen doorvoeren. Weer een uitdaging en nu heb ik mijn les weer geleerd... bidden dat is de oplossing.

Snel verder met het bewerken van de lezingen zodat ze via de audio te beluisteren zijn en de materialen verzamelen voor de lezing van vanavond.

Dank voor jullie doortastende gebeden.

Riley

Lezing dag 4: Het is een wonder, als mensen voor je ogen veranderen door Christus

5 december 2012 om 10:03

Vandaag zijn Elma en ik een half uur eerder betrokken om de files te mijden rondom Gorinchem, resultaat: wij kwamen niet eerder aan, maar precies op tijd. Als je in zo'n korte tijd een en dezelfde gemeente bezoekt (meestal preek ik ergens en dan zien ze mij voor maanden niet), dat je heel snel een band op bouwt. Je leert mensen kennen.

Een predikant die zich bezig houdt met gemeentegroei in de Nederlandse Adventkerk, herrinerde mij er regelmatig aan als wij elkaar tegenkwamen bij een evangelisatie actie ergens in het land. Dat je een band moet opbouwen, vriendschappen dienen te ontstaan, mensen willen je persoonlijke geloofs leven ervaren. Het is zeer zeker waar dat als mensen je kennen, ze makkelijker met je praten, vragen stellen. Voor diverse bezoekers aan "The Great Escape" ben ik niet meer de lange donkere jongen die woont bij de Belgische grens met een Rotterdams accent. Voor velen ben ik nu Riley die mensen verteld over de liefde Gods.

Veel gelovigen hangen aan aantallen (er waren weer 30 mensen aanwezig). Men berekent het succes van een actie aan het aantal bezoekers, de geïnvesteerde kosten, het aantal dopelingen na een actie, etc. etc. Ik heb hele andere doelen voor ogen. Tuurlijk ben ik blij als de zaal bomvol is, de kosten laag en het aantal dopelingen maximaal. Maar het streven die "The Advent Gospel Promotions" en ikzelf hebben is dat mensen Bijbelse profetie als vanzelfsprekend beschouwen. Dat de Bijbel de leidraad mag worden in hun leven en dat mensen niet Jezus volgen omdat ze bang zijn van de gevolgen en de gebeurtenissen die zullen plaatsvinden in de eindtijd. Het belangrijkste is dat ze Jezus nog meer liefhebben en in contact willen komen met een gemeenschap van gelovigen die Jezus op nummer 1 zetten in al hun doen en laten.

Gisteren aan het eind van de avond spraken Elma en ik samen de ouderling en zendingsleider van de kerkgemeenschap in Almere met een van de bezoekers aan de lezingenserie. Deze jonge vrouw kwam niet zo vaak meer naar de kerk en naar eigen zeggen was ze een verkeerde kant in haar leven ingeslagen. Mede door de lezingen kwam ze tot beseft dat het anders moet en snel.

Ik was jaren geleden een ouderling in de kerk van Rotterdam en heb de nodige pastorale gesprekken meegemaakt, maar dit was bijzonder, urgent en zette mij bijhoorlijk aan het denken. Als mede door gebeurtenissen in je leven en door een lezingenserie je neus nogal op de feiten wordt gedrukt, dan beseft je dat preken uit het Woord van God, meer is dan zuiver het uitspreken van zinnen en betekenissen uit een 'oud boek'. De Bijbel is een levend boekwerk, omdat de inspirator, leeft en ons op het goede spoor wilt houden. Na afloop van een indringend en opbouwend gesprek, sloot ik af met een gebed. Weet u, het is een wonder als mensen voor je ogen veranderen door Christus. Het is een wonder en het blijft een wonder. Ik heb meer geleerd over de nut en noodzaak van evangelisatie in de afgelopen 4 dagen, dan dat ik deed sinds de oprichting van AGP, samen met mijn vrienden in 1996.

God is goed. Op 5 december hebben we een 'rustdag' gepland, geen lezing vanavond. Dus een dagje om de audio en video van de lezingen te bewerken voor het internet en andere dringende werkzaamheden én vooral voor gebed.

Blijf bidden, want de Geest kan veel meer dan dat wij denken of beseffen, Riley

Lezing dag 5: Rusten of noodscenario's uitwerken

6 december 2012 om 11:41

Woensdag zou een rustig dagje worden, thuiswerken en audio en video bewerken voor de websites van AGP.

Totdat ik via de radio hoorde dat er vrijdag tot wel 20 centimeter zou vallen. Je kijkt naar de buienrader, volgt elke weerman en -vrouw en je hoopt dat ze wat anders zeggen. Maar het werd alleen maar erger en erger. En tot overmaat van ramp wilde het uploaden naar YouTube ook niet lukken.

Daar ging mijn mid-weekse relaxdag. Tevoorschijn komen de dekens, kussens, wintersokken, thermoskan en ander spul om te kunnen overnachten in een plaats wat niet valt onder je vertrouwde slaapstekkie. Het wordt weer een reis van gebed en vertrouwen op Gods leiding. Bid voor in het bijzonder voor Elma, zij rijdt namelijk!
Riley

Lezing dag 6: Tranen van vreugde

6 december 2012 om 23:32

Vandaag gingen Elma en ik zeer vroeg op weg naar Almere. Dit keer ver voor de files uit, nu kwamen we al rond 6 uur in Almere en gingen wij gezamenlijk dinneren van de lokale La Place. Dit was een veel relaxeter start aan een avond dan de dagen daarvoor. Een zegen dus.

Dit keer was er, vreemd genoeg, veel lawaai bij aanvang van de lezing, een constante drum en dat haalde mij bij het begin van de lezing behoorlijk uit mijn concentratie. Daarnaast werkte de afstandbediening van de Powerpoint niet echt optimaal. Maar dat hoor je niet op de uiteindelijk opnamen, waarom? Omdat hoogstwaarschijnlijk een van de andere gebruikers van de kerkzaal in Almere die kabels van de microfoons had omgewisseld en daarom ontbreekt er ongeveer 5 minuten aan de opname van de lezing. Ik zag vanaf het podium gestresste gezichte, die trachten om alle kabeltjes recht te trekken en dat terwijl ik vooraan sta, de juiste woorden te formuleren om het verhaal op een juiste manier uit een te zetten.

Blijkbaar heeft de lezing, "Geketend aan de wereld" een aantal bezoekers behoorlijk aan het denken gezet. Na afloop heb ik met 2 sterk geemotiveerde jong-volwassen gebeden die de weg terug naar de Adventkerk en Jezus willen aanvangen. Daarnaast heb ik nog gebeden met een jongedame die radicaal voor Christus gaat kiezen en heb ik een afspraak gemaakt voor aanstaande sabbat voor een jonge kerel die af wil stappen van de 'wiet' en zijn leven in overeenstemming wil brengen met Gods wil.

Vooraf dat gebed met de 2 jong-volwassen liet mij zien wat voor effect het woord van God heeft. Het is niet Riley die zo mooi spreekt, het is niet de organisatie die alles goed heeft voorbereid. Het is Gods geest die nog altijd de harten van mensen aanraakt. En ik mag God prijzen, wat ik zie het allemaal gebeuren met eigen ogen. God is goed.

Het was weer een dag vol met tranen.... tranen van vreugde!

Blijf bidden, voor de diverse bezoekers, wat sommige staan op het punt om de grootste beslissing te nemen van hun leven, namelijk of ze willen deelnemen aan "The Great Escape"

Riley

Lezing dag 7: Code Oranje of toch niet?!

8 december 2012 om 20:53

De onheilspellende weersberichten zorgden ervoor dat Elma en ik besloten om extra vroeg naar Almere af te reizen. Terwijl Elma op haar werk druk bezig was met verpleegkundige werkzaamheden, deed ik nog wat klusjes voor mijn werkgever en trok ik het stadscentrum van Roosendaal in om nog de nodige handschoenen, sjaals en ander winterspul te kopen, om de barre autotocht te overleven naar Almere. Wij hadden een deken in de auto, genoeg eten en drinken en we waren klaar voor een barre en boze tocht naar de Flevopolder. U moet weten dat ik de dag ervoor - donderdag vlak voor het gebed ter afsluiting van de avond - de bezoekers en de kerkgemeente in Almere toesprak en zei dat ze moesten bidden voor zonneschijn en dat we hoopten om de vrijdagsessie tijdig te laten beginnen.

Wel de barre en boze tocht, bleek de snelste autorit te zijn van de gehele week! Wij waren al om 2 uur s' middags zonder file, zonder sneeuw, zonder oponthoud in Almere. Omdat Elma haar jas vergeten was op het werk (kwam ze pas in Almere achter), besloten we maar naar het stadshart te gaan om voor haar een nieuwe winterjas te kopen. Later in de middag hebben wij de Sabbat geopend bij een gezin die wij liefkozend 'Buurman en Buurvrouw' noemen, dit vanwege een grapje die ze zelf steenvast vasthielden. Eigenlijk weten nog steeds niet wat hun echte familienaam is.

Vlak voor de lezing kwam de zendingsleider naar mij toe. Diegene die bijbelstudie kreeg van de zendingsleider was, door hem benaderd voor de doop. Maar ze wilde niet, ze vond het te vroeg. Ik zag de teleurstelling bij de zendingsleider. Daarnaast had ik meerdere malen aangegeven dat ik niet mensen het doopwater in wilde preken. Het moest een vrije keuze zijn en belangrijker nog, eerst Bijbelstudie, dan doop! Je wilt niet dat mensen zich toevoegen aan een geloofsgemeente en vervolgens binnen het jaar via de achterdeur verdwijnen.

Ondanks deze mededeling van de zendingsleider, ging de avond gewoon door zoals gepland. De titel van de lezing was 'Redding Verzekerd' en ik behandelde de 7 gemeenten uit Openbaring 2 en 3, vanuit een profetische, maar ook een 'pastorale' benadering. Ik zal veel bezoekers echt nadenken en sommige knikten tijdens de lezing. Bij het afsluitende gebed vroeg ik aan de mensen (mochten ze aangeraakt zijn door de boodschap) of ze bereid waren hun leven in de handen te leggen van Christus.

Een simpele vraag! Mensen mochten tijdens mijn gebed naar voren komen, zonder dat ik bleef roepen en ze bleef uitnodigen om naar voren te komen. Ik vroeg aan de gemeente een reactie op de gepredikte boodschap en liet het aan de Geest over hoe men zou reageren. Omdat ik zelf mijn ogen ook dicht had, kon ik niet zien en nauwelijks horen wat er voor mij plaatsvond. Toen ik mijn ogen na het uitspreken van het gebed opende waren er ruim 20 mensen (waaronder vele niet-adventistische bezoekers) die die avond besloten hadden, om Christus nummer één in hun leven te stellen. Prijs God!

Mensen waren schijnbaar aangeraakt door de boodschap. Zonder blikken en blozen besloot ik de avond door alle gasten om ook op de zaterdag (de sabbat) de kerk te bezoeken, voor de finale boodschap van 'The Great Escape'. Na het praten met diverse bezoekers en mensen bemoedigde woorden te hebben toegesproken, vertrokken Elma en ik naar het huis van de zendingsleider om nog wat na te praten en te overnachten.

Tijdens het gesprek vertelde de zendingsleider dat er iets bijzonders heeft plaatsgevonden tijdens de lezingen. Er waren meer bezoekers van buiten de plaatselijke kerk, dan van de kerk zelf. elke avond waren er minstens 15 bezoekers die door flyers, uitnodigingen en internet naar de lezing kwamen. Ondanks het feit dat een potentiele doopkandidaat nog nadenkt wanneer hij of zij gedoopt wilt worden, was één ding duidelijk. De Heer zegent deze lezingen, ook al komt dat gedroomde slotackoord met een doopdienst er waarschijnlijk niet.

Elma begon zachtjes aan te geeuwen en dat was voor mij het teken om de avond af te sluiten en te rusten, want het einde van de lezing kwam rap in zicht. Een dag wat begon met een weeralarm (Code Oranje), kreeg voor sommigen een kleine teleurstelling vanwege het dreigende aflasten van een doopdienst (Code Rood), maar Gods Geest zorgde voor feest in de hemel, doordat zovelen bereid waren om na te denken voor een nieuw leven met Jezus (Code Groen)!

God leidt ons, wat een trouwe God dienen wij!

Riley

Lezing dag 8: En ze zeiden alle drie; "JA!"

8 december 2012 om 21:51

Op de laatste dag van de lezing mochten Elma en ik, slapen bij de zendingsleider thuis. Op de wijze konden wij goed uitgerust aan de laatste dag beginnen. Halverwege de nacht werd ik wakker. Ik bad aan de Here, hoe ik toch de lezingenserie van 'The Great Escape' zou moeten besluiten, zou het een oproep worden voor de doop worden, of gewoon Amen zeggen en tegen de gemeente zeggen, "tot de volgende keer"?

Na wikken en wegen en mijn dilemma in gebed voor te leggen, aan God in gebed. Besloot ik om de lezing af te sluiten zoals ik dat de dag daarvoor ook had gedaan. Voor het slotgebed uitleggen dat mensen een keuze konden maken voor een doopdienst (niet op de dag zelf) en zich daarop konden voorbereiden door middel van Bijbelstudie en begeleiding door de gemeente en de ouderlingen. Daarnaast zou ik aan de gemeente vragen mensen die 'lauw' waren geworden in hun persoonlijke geloofsbeleving om Christus weer de aller prominente plek te geven in hun leven en zou ik voor het gebed vragen of mensen die al 'warm' waren, of ze de nieuwe doopkandidaten en opgebloeide gemeentenleden met raad en daad zouden bijstaan, zodat echte gemeenschapszin op die manier zich kon ontwikkelen.

In de vroege ochtend stond Elma op tijdig op uit bed voor haar persoonlijke ochtendwijding. Ik daartegen ging meteen aan de studie, de zendingsleider had mij gevraagd om nog één extra lezing te verzorgen mocht de potentiële doopkandidate besluiten om toch gedoopt te worden. Terwijl ik druk bezig was met de brieven van Paulus aan Timotheus, was Elma haar ochtendwijding aangegevangen in Marcus. Ze gaf mij als tip mee om voor de oproep dit ik zou doen, kort stil zou staan bij het verhaal van de blinde Bartholomeus. Ellen G. White had in het Bijbelcommentaar op een pakkende manier geschreven hoe mens die Christus in zijn leven dient te aanvaarden, "Jezus, Zoon van David, ontferm U over mij"

Na de studie hadden wij een stevig ontbijt en gingen Elma en ik op weg naar de kerk. Voor de laatste keer naar de kerk waar wij zoveel nieuwe vrienden en kennissen hebben ontdekt en gekregen. Stevige omhelzingen wachten op ons en natuurlijk de vrolijke glimlach van al die lieve gemeenteleden. Elma zou ook een prominente aandeel hebben in de dienst. Ze had een kinderverhaal voorbereid die perfect aansloot op de overdenking die ik later in de ochtend zou houden. Ze vertelde de kinderen dat ze 'niet' moeten luisteren naar de slang, maar naar wat Jezus ons leert en ze deelde 'stoffen' slangentjes uit om dit nader te illustreren. Wel een ding is zeker, die kinderen zijn nu helemaal weg van Elma. Ook zong Elma een fantastisch lied over de liefde van Jezus Christus en zijn werk als verlosser en bevrijder.

Onder leiding van Gods Geest mocht ik de dienst aanvangen en ik behandelde de lezing zoals ik dat van te voren had uitgewerkt. Aan het eind van de lezing kwam het moment daar, ik vertelde de gemeente dat ik ging bidden en dat ik hun uitnodigde voor een (toekomstige) doop, een opwekking in het persoonlijke geloofsleven en voor ondersteuning in alle facetten van het kerkelijk werk, zodat iedereen kan en mag deelnemen aan de 'Grote Ontsnapping'. Net als de dag ervoor had ik mijn ogen gesloten, ik wilde geen emotionele oproep doen. Ik begon te bidden en na een minuut bad ik specifiek voor de verschillende groepen, waaronder die voor een

(toekomstige) doopdienst en het maken van een aanvang met een Bijbelstudie. Ik hoorde niets en ik zag niets, voor het zelfde geld stond niemand voor het podium. Maar toen ik de Amen uitsprak, kon ik niet wachten om te kijken wat er was gebeurd gedurende het gebed. Ik keek naar links en daar stonden diverse ouderlingen adressen te noteren van 3 jonge mensen die gedoopt willen worden. De ouderlingen namen de 3 'ja'-zeggers meteen apart voor een aanvullend gebed. Ik was zo blij want 2 bezoekers hadden slechts enkele weken daarvoor een Adventkerk bezocht en ze voelden zich thuis bij de boodschap én de kerkgemeente de ze een paar keer daarvoor hadden bezocht. Ook de groep met gelovigen die opnieuw opgewekt wilde worden was groot, ruim 30 mensen wilden een nieuwe impuls geven aan hun geloofsleven.

Ik was zo blij, God is zo goed. Ook al was er niet meteen een doopdienst na afloop van de lezing, dit was mijn inziens een nog beter resultaat, mensen die God op de eerste plaats willen zetten én verbonden willen raken met een gemeenschap van gelovigen. Na een lekkere lunch ging ik samen een aantal ouderlingen en de toekomstige doopkandidaten praten over het vervolgtraject. Zelf wonen Elma en ik 150 kilometer van Almere, het is dus aan de lokale kerkgemeenschap om te zorgen voor studie, onderricht en het creëren van een diepgaande band met deze nieuwbakken gelovigen. Een ding is zeker, Elma en ik zullen deze nieuwe gelovigen op de voet volgen en voor ze bidden.

's Middags predikte de overdenking die ik tijdens mijn ochtendwijding had uitgewerkt en gaf de overgebleven gemeenteleden mee, dat het de hoogste tijd is om je totaal over te geven aan Gods wil. De tijd tikt weg. Elma en ik kregen bedankjes en complimentjes mee. Drie gemeenteleden besloten de dag om voor het werk dat God, ons heeft opgedragen bijzonder te zegenen. Daarna zaten wij met zijn tweetjes in de Kia Rio voor de laatste reis terug naar Roosendaal. Het was een bijzondere week. Elma en ik hebben de leiding van de Heere van dichtbij meegemaakt. Wij hebben de levens van mensen zien veranderen. Mensen die strijden met twijfel, angst, zelfs met drugs. Ze hoorden het Woord van God en nu wilt een aantal van hen gedoopt worden.

Daar is maar een antwoord op mogelijk, "God is goed, God is zeer zeker goed!". Ik keek naar Elma en zij keek naar mij, "Dit leven als werken als een medisch-zendeling/ evangelist, bevalt ons wel. Er is geen groter voorrecht dan te mogen werken in de wijngaard van de Heer."

Deze lezingenserie is voorbij, maar bidt, bidt voor deze nieuwe gelovigen, die willen wandelen met de Heer. Bidt voor, Lisa, Jluminada & Michel... zij zijn de drie nieuwste deelnemers aan de grootste bevrijdingsoperatie ooit. #thegreatescape

Riley